Prins, Jan

JAN PRINS

De Zaanse drummer, docent, auteur en muziekrecensent Jan Prins was in de jaren zestig en zeventig van de vorige eeuw een bekende figuur in de Zaanse muziekwereld. Prins overleed 8 mei 1980 op jonge leeftijd na een slopende ziekte. Hij werd slechts 29 jaar. Prins was vooral een bevlogen leermeester die de techniek en souplesse van het drummen naar een hoger plan wilde tillen. ‘Drummen was zijn lust en zijn leven’, aldus ex-echtgenote Hanneke van Maanen.

Behalve als praktiserend drummer hield Prins zich bezig met het verfijnen en onderwijzen van een ‘mathematische’ drumtechniek en beschreef hij de ideale bewegingen der vier ledematen voor een perfecte techniek. Prins schreef eind 1978 het drumboek ‘Hi-hat integration’ welke in drie talen wereldwijd werd uitgegeven en nu nog steeds geld als een standaardwerk. Zijn tweede boek ‘Cymbals in rhythm’ – waarvoor hij het manuscript vlak voor zijn overlijden voltooide – verscheen niet in boekvorm maar wel in een reeks gedegen artikelen voor de Slagwerkkrant.

Jan Prins behoorde tot de familie van de bekende Zaanse herenmodezaak ‘Prins’ aan de Gedempte Gracht in Zaandam. Hanneke van Maanen. ‘Hij was natuurlijk de beoogde opvolger maar had daar totaal geen oren naar en werd al gauw als een eigenzinnig buitenbeentje beschouwd binnen de familie. Jan trok al snel uit het ouderlijk huis en ging boven de zaak wonen. Muziek en vooral drummen werd zijn passie. In zijn jeugd trok hij veel op met buurmeisje Margriet Eshuijs en buurjongen Ab de Jong die ook drumde.’

Prins’ eerste drumdocent was Grard IJff, in de jaren zestig slagwerker bij de bekende Zaanse band The Rocking Idolaters. Omdat er nog geen drumopleiding aan het conservatorium bestond nam hij les bij Clemens Romein - paukenist bij het Concertgebouworkest – die hem leerde muzieklezen en hem de nodige techniek bijbracht.

Prins speelde zelf sporadisch in bandjes. Hij drumde korte tijd bij de bekende Zaanse symfonische rockband Turf waarbij het drumstel steevast in een bakfiets vervoerd werd. Hij wilde vooral het drummen theoretisch uitdiepen. Om in zijn onderhoud te voorzien gaf hij thuis drumlessen en leefde hij heel karig. Veel Zaanse drummers hebben in de jaren zeventig les gehad bij 'Drumschool Prins'.

Jeugdvriend en drummer Ben Rozema: ‘Hij woonde op een zolderkamer boven de winkel. Daar stonden drie verschillende drumstellen waarmee hij zowel jazz, klassiek als rock kon spelen. Maar al snel ging alles de deur uit en verdiepte hij zich in de basis van het drummen op een klein drumstel met alleen een basdrum, snarentrommel, hi-hat en een bekken. Daarbij bestudeerde hij heel nauwgezet de bewegingen van de ledematen en de hoogte en snelheid van de stokken. Hij experimenteerde onder andere met stokken van fiberglas om de ideale ergonomische beweging te creëren.’

Het was de tijd van de jazzrock met bands als Weather Report, Mahavishnu Orchestra en The Headhunters met virtuoze Amerikaanse drummers. ‘Jan was onder andere gek van Harvey Mason maar hield ook van de bekende ‘traditionele jazzdrummers. Funky jazzrock was helemaal zijn ding. Jan was de initiator van de legendarische jaren zeventig jamsessies op de zondagmiddag in het Drieluik. Met bassist Fred Snel bestudeerden en praktiseerden zij allerlei bas-drum combinaties en patronen. Het was een ontzettend aardige en inventieve jongen.’

Behalve docent, slagwerker('trommelaar') en schrijver was Prins ook een aantal jaren muziekrecensent bij het Zaanse dagblad 'De Typhoon' (in 1991 met dagblad 'De Zaanlander' gefuseerd tot NoordHollands Dagblad). Prins schreef zeer kritische concertverslagen van optredens door Zaanse groepen en landelijk bekende bands die optraden in Jongerencentrum Het Drieluik. Rozema: 'Groepen die slecht samenspeelden of technisch niet echt begaafd waren werden tot op het bot afgekraakt. Maar hij kon bands ook de hemel in prijzen.'

Hanneke van Maanen : ‘Ik leerde Jan kennen in 1976 en heb tot zijn overlijden met hem samengeleefd. Als drummer was hij vooral autodidact. Hij wist precies wat hij wilde doen op drumgebied. Een perfecte drumeenheid creëren tussen praktijk, theorie en beweging. En lesgeven. Het boek en de artikelen zijn helemaal met de hand geschreven. Ik zie hem nog zitten met liniaal en potlood. De oefeningen werden heel nauwgezet opgetekend. Met het lesgeven kon hij zich een inkomen genereren. Een van zijn drumleerlingen was een nog heel jonge Benjamin Herman. Hij zag direct het muzikale talent bij Benjamin'.

Benjamin maakte het slopende ziekteproces van nabij mee en dat was natuurlijk heftig. Hij had daardoor ook een goede band met de familie Herman. De vader van Benjamin heeft Jan nog uitstekend geholpen met de Engelse vertaling van het eerste drumboek. Voor het tweede drumboek heeft Jan tot op het laatst alle moeite gedaan om het af te krijgen. Toen hij vlak daarna te horen kreeg dat hij ongeneeslijk ziek was had hij geen zin meer in die slopende kuren en was het voor hem klaar en gedaan. We hebben toen nog een mooi afscheid kunnen hebben.’

ROB HENDRIKS

Afbeelding rechts: Verslag Groepenpresentatie 1978 door Jan Prins voor dagblad 'De Typhoon'.

Afbeelding hieronder. I.M. na het overlijden door 'De Typhoon'.